

[Poul Møller.]

en skattelettelse på 67 kr., altså en lettelse på 187 kr., således at familiens økonomi vil blive forbedret med 17 kr.

Jeg tror derfor, at regeringen med rolig samvittighed overfor familier med børn i mindrebemidlede hjem kan gennemføre disse forslag. Den skattepolitik, som regeringen har ført igennem den sidste 2½-årige periode, og som det ærede medlem hr. H. C. Hansen omtalte så indgående, har da heller aldrig — det beder jeg om at man lægger mærke til — vendt den tunge ende nedad. Vi har ikke på noget tidspunkt forhøjet satserne for de mindrebemidlede her i landet. Ekstraskatten var værneskatten med 8 000 kr. som mindste skattepligtige indtægt; ekstraskatten var tillægsindkomstskatten med 14 250 kr. som mindste skattepligtige indkomst. Det er den stigning, der har fundet sted i den direkte beskatning. Man har endda prøvet på at modvirke de stigninger, der fandt sted som følge af indtægtsforhøjelsen, gennem de forlig, der har været afsluttet på rigsdagen, ved forhøjelse af pensionsfradraget, lønmodtagerfradraget o. lign. Jeg tror derfor, at regeringen kan have en god samvittighed med hensyn til sin skattepolitik overfor de dårligst stillede i vort samfund.

Den samme gode samvittighed kan regeringen have overfor alders- og invaliderentemodtagerne, der ved disse forslag får en forhøjelse af aldersrentebeløbet på 40 kr. pro persona til dækning af en prisstigning på 16 kr. For mellemstanden med mellem 7 000 og 12 000 kr. vil der ved forslaget blive ydet dækning, idet skattelettelsen her er så betydelig, at en familie med en skattepligtig indkomst på 10 000 kr. og 2 børn vil få en skattelettelse og en forhøjelse af børnetilskuddet på ialt 140 kr., modsvarende en udgiftsforøgelse på 124 kr. For familier med en indkomst på mellem 12 000 og 16 000 kr. vil der blive givet omtrentlig dækning, medens børnetilskuddenes bortfald for familier med over 16 000 kr. i skattepligtig indkomst vil bevirke, at denne gruppe af medborgere ikke vil få dækning for merudgiften, såfremt de har børn.

Mit parti beklager, at de parlamentariske forhold har bevirket, at børnetilskuddene er faldet bort for denne gruppe borgere, og vi håber, at dette ved lejlighed kan blive redresseret. Men i diskussionen om, hvorvidt regeringen kan være sin skattepolitik be-

kendt overfor de dårligst stillede i vort land, synes jeg, at denne ændring kun understreger, hvad jeg udtalte ved første behandling, at det i hvert fald ikke er småkårs hjem, der har båret og i fremtiden vil komme til at bære de tungeste byrder.

I denne forbindelse må det heller ikke overses, at der igennem regeringens forslag, som nu er ved at blive gennemført her på rigsdagen, er skabt betydelige sociale forbedringer, f. eks. erhvervsvejledning for ungdommen, forhøjelse af normalbidraget for de enlige kvinder med børn, en væsentlig forøgelse af mulighederne for at have arbejdsindtægter ved siden af aldersrenten og invaliderenten samt en tiltrængt forbedring af sygekassernes økonomi.

Alt dette har kun været muligt ved, at den højtærede finansminister har taget det første skridt til at aflaste staten for unødvendige udgifter, der er givet som tilskud i flæng til rig og fattig.

Da vi sidste gang stod overfor samme problemkompleks, ophævelse af tilskudsordningerne for kød og flæsk, ophævelse af rabatmærkeordningen for disse varegrupper, sluttedes et forlig mellem de gamle partier her i salen i foråret 1950. Socialdemokratiets daværende ordfører, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), betegnede dette forlig som et hæderligt forlig; men de samme principper, der lå til grund for dette hæderlige forlig, ligger til grund for det forslag, som er finansministerens i dag, og som de 3 partier i udvalget indstiller til dette høje ting at vedtage. Jeg synes, det er beklageligt, at socialdemokratiet ikke denne gang har villet være med på hæderlighedens vej og fortsætte den linie, som i virkeligheden blev påbegyndt, da det ærede medlem hr. H. C. Hansen var finansminister og det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) var regeringens ordfører. Jeg kan derfor kun opfordre regeringen til at fortsætte vejen. Lad os blive ved, lad os få afviklet dette fjollede tilskudssystem, som i virkeligheden ikke er nær så idealt udfra en social betragtning som det, der her er skabt.

Det er i sig selv ganske interessant, at samtidig med at forsvarsudgifterne for det kommende finansår skal stige fra 700 mill. kr. til ca. 1 000 mill. kr., altså til en milliard, samtidig med at vi pr. 1. april, om få dage, forhøjer tjenestemændenes lønninger ikke ubetydeligt, ikke uvæsentligt, har man